ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ០៦
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤
សាលដីកា
លេខៈ២៤៧
ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ

១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធាន
២-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក ....

តំណាងមហាអយ្យការ

-ឯកឧត្តម .... ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្ដឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩២ (ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៤៩ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍វាង

ដើមចោទឈ្មោះទវថ(ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ៣៧ ឆ្នាំជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើការអង្គការប្រាសាក់តាកែវ ទីលំនៅភូមិថ្នល់បែក ឃុំរការក្រៅ ស្រុកដូនកែវ ខេត្តតាកែវ ។ ឪពុកឈ្មោះតូច ឆាន (ស) ម្ដាយឈ្មោះមាស សាផុន(រ) ប្រពន្ធឈ្មោះប៉ែន ពុទ្ធារី មានកូន០២នាក់ ។

មានមេធាវីលោក .... ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះសដរាវ (ចុងបណ្ដឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ៣៣ឆ្នាំ មុខរបរ ធ្វើការទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ទីលំនៅផ្ទះលេខ៣៧២ ផ្លូវ២៧១ សង្កាត់ទំនប់ទឹក ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះសុខ ក្រែប (ស) ម្ដាយឈ្មោះភៅ ជា (រ)។

មានមេធាវីលោក............. ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង :ប្តឹងទាមទារដីកម្មសិទ្ធិ

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៤៨ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះទវថប្តឹងមិនសុខចិត្ត និងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ០៦ ចុះថ្ងៃទី១២ខែមករាឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទចុះថ្ងៃទី២១-០២-២០០០ បានប្តឹងទាមទារដីកម្មសិទ្ធិដោយសំអាងហេតុថា : កាលពីឆ្នាំ១៩៩១ ខ្លួនបានដេញថ្លៃទិញដីពីរដ្ឋបានមួយប្លង់ ខាងត្បូងផ្សារតាកែវ ក្នុងតម្លៃ៦.០០០ដុល្លាអាមេរិក ហើយខ្លួនក៏បានកាន់កាប់រហូតមក គឺដីឡូតិ៍ប្លង់លេខ១៧០ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិថ្នល់បែក ឃុំរកាក្រៅ ស្រុកដូនកែវ ។ មកដល់ឆ្នាំ១៩៩៥ ខ្លួនក៏បានដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់កន្លែងដីទំនាស់នេះដែលមានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិលេខ១២-១៣៤៨ ចុះថ្ងៃទី០៧-០១-១៩៩៥ ។

កន្លងមកក្នុងកំឡុងឆ្នាំ១៩៩២ ចុងចម្លើយបានបោះបង្គោលរបងចូលមកដីខ្លួនប្រហែល២ម លុះមកដល់ឆ្នាំ១៩៩៩ ខែ៥ ចុងចម្លើយបានព័ទ្ធរបងយកដីខ្លួន កន្លែងដីទំនាស់នេះតែម្តងខ្លួនបានរាយការណ៍ជូនទៅថ្នាក់ស្រុក ដើម្បីដោះស្រាយ តែពេលដោះស្រាយចុងចម្លើយពុំចូលរួមទេ ហើយស្រុកក៏បានហាមឃាត់ ចុងចម្លើយមិនឱ្យធ្វើសកម្មភាពកន្លែងដីទំនាស់នេះទេ តែចុងចម្លើយពុំព្រម ស្តាប់ហើយក៏បានប្តឹងផ្តល់គ្នា មកដល់ទីនេះ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៨(ខ)ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទឈ្មោះតូចវណ្ណថា ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិរបស់លោកសុខ ឡេង ចម្លើយឱ្យមកលោកសដរាវ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

៣-ទទួលស្គាល់ប័ណ្ណសំគាល់កាន់កាប់ដីធ្លីលេខJ១២-១៣៤៨ ចុះថ្ងៃទី០៧-០១-១៩៩៥ របស់ឈ្មោះទវថទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៤-បង្គាប់ឱ្យចម្លើយរុះរើរបង និងសំណង់ផ្សេងៗចេញពីដីទំនាស់ចាប់ពីថ្ងៃក្រោយសាលក្រមនេះមានអានុភាពអនុវត្ត ។

៥-បង្គាប់ឱ្យចម្លើយបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ៊ឹងចំនួន ១៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន២០០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះចំនួន៥.០០០៛ សរុបចំនួន ៧.០០០៛ ។ ប្រាក់នេះបានកាត់យក ដើមចោទបានបង់ទុករួចហើយ កាលបើផុតកំណត់ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ឱ្យចម្លើយបង់

ប្រាក់ចំនួន៧.០០០៛ នេះ ទៅដើមចោទវិញ និងឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រ១%លើប្រាក់ថ្លៃដី៤១ដី ប្រាក់១% នេះ ៨០% សម្រាប់ជាថវិការជ្ជ និង២០% សម្រាប់វង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ។

សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី ទុកសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ១០៤ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះសជរាវ ប្តឹងមិនសុខចិត្ត និងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៩(ខ)ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ត្រង់ចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២២-១១-២០០១ របស់ឈ្មោះសជរាវ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៩(ខ) ចុះថ្ងៃទី២១-១១-២០០១ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-ប្រគល់ដីទំនាស់ឡូត៍លេខ១៧០ ទំហំ ៨៤ម^{២} ស្ថិតនៅមុខផ្សារតាកែវដែលមានប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីលេខ១២-១៣៤៨ចុះថ្ងៃទី៧-០១-១៩៩៥ ឱ្យទៅចុងចម្លើយឈ្មោះសុខ ឡេង ដែលមានឈ្មោះសុខ ដាំវុធ ជាតំណាងកាន់កាប់គ្រប់គ្រងប្រើប្រាស់តទៅ ។

៤-បង្គាប់ឱ្យមន្ទីររៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្មសំណង់ និងសុរិយោដីខេត្តតាកែវកាត់ប្តូរឈ្មោះក្នុងប័ណ្ណសំគាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីលេខ J១២-១៣៤៨ ចុះថ្ងៃទី០៧-០១-១៩៩៥ ពីឈ្មោះតួច វណ្ណថា មកឈ្មោះសុខ ឡេង វិញ ចាប់ពីពេលដែលសាលដីកានេះ ចូលជាស្ថាពរ ។

៥-ទុកសិទ្ធិឱ្យដើមចោទឈ្មោះ ទវថប្តឹងទាមទារប្រាក់ថ្លៃទិញដីទំនាស់នេះពីអាជ្ញាធរខេត្តតាកែវវិញ ។

៦-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១.០០០៛ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង ២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីការកោះ៥០០០៛ ចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥.០០០៛ សរុប១៣.០០០៛ និងបង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១ភាគរយលើថ្លៃដីទំនាស់ ។

៧-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៤៨ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះតូចវណ្ណថា ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះតូច វណ្ណថា ។

បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះសជរាវ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា :ដីនេះដើមចោទទិញពីអាជ្ញាធរ មានសមត្ថកិច្ចប្រកាសដេញថ្លៃលក់ត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធី ហេតុនេះដើមចោទទិញដីនេះមានតម្លៃផ្លូវ ច្បាប់ហើយ បើចុងចម្លើយថា ខ្លួនកាន់កាប់រហូតផ្តេចមិនប្តឹងតវ៉ា បើបដិសេធការលក់មិញនេះនាំឱ្យអង្គភាពសាធារណៈអស់ប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងហើយ ឯចុងចម្លើយមានសិទ្ធិប្តឹងទារសំណងពីរដ្ឋទៅ ម៉្យាងទៀតដីនេះមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិទៀត បើតុលាការមេយៈការទិញលក់រវាងរដ្ឋអំណាច និងដើមចោទ នាំឱ្យគេលែងទុកចិត្តលើរដ្ឋ ហើយមានទំនាស់ច្បាប់ច្រើនណាស់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះទវថនាពេលសវនាការថា : សលាឧទ្ធរណ៍សម្រេច មិនយុត្តិធម៌ទេ ដីនេះខ្លួនទិញត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ពេលទិញហើយទើបចុង ចម្លើយបំពានរំលោភកាន់កាប់ឆ្នាំ១៩៩២ ធ្វើរបងទៀត ពេលទិញដីនេះទំនេរទេ គ្មានផ្ទះគឺជាកន្លែង ចាក់សំរាម ដល់ឆ្នាំ១៩៩៩ គេបំពានរំកិលយកដីខ្លួនតែម្តងធ្វើផ្ទះ និងចាក់ដីតែល្ងាចថ្ងៃសុក្រទេ ហើយពេលយប់ទៀត ។ ពេលទិញហើយ ខ្លួនបានបោះបងទៅវិញ មុនខ្លួនទិញដីនេះរដ្ឋបានប្រកាសដេញថ្លៃតាមនីតិវិធី មានប្លង់ និងបានបិទប្រកាសត្រឹមត្រូវ មានមនុស្សច្រើនដេញដែរ តែខ្លួនដេញបាន ហើយធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ។ ខ្លួនសូមបដិសេធសាលដីកា សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសុំឱ្យសាលាឧទ្ធរណ៍ជំនុំជំរះឡើងវិញ សុំគ្រប់គ្រងដីធ្វើកម្មសិទ្ធិ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះសជរាវ នាពេលសវនាការថា : ខ្លួនតំណាងឱ្យម្តាយផ្ទាល់ ដីនេះគ្រួសារខ្លួនរស់នៅតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ មក មានទំហំ៣.០០០ម^{2} នៅឆ្នាំ១៩៨១ រដ្ឋបានយកពាក់កណ្តាលឆ្នាំ១៩៨៧ គាត់យក១ហាត់ ទៀត យកធ្វើផ្សារ ហើយថា ខេត្តមានគោលនយោបាយដោះដូរ តែមិនដោះដូរសោះ តើខេត្តធ្វើប្លង់របៀបណា ? បើដីខ្លួនរស់នៅរហូតមានផ្នូរខ្មោចជីតាខ្លួនទៀតផង ក្រោយមកជូនដំណឹងឲ្យខ្លួនរុះរើ គេរុះមិនបានឲ្យដើមចោទប្តឹងតុលាការខ្លួនយល់ថា សាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចត្រឹមត្រូវហើយ បើដកដីនេះ លុះណាមានថ្នូរបេច្ចុប្បន្ន ដីខ្លួនសល់តែ១៣០០ម^{2} ទេ សូមជួយរកយុត្តិធម៌ផង ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក............. ជាមេធាវីការពារឲ្យឈ្មោះទវថបានលើកឡើងថា ៖ ក្នុងនាមខ្លួនជាមេធាវីថែណាយក្តីឲ្យដើមចោទ សូមលើកសំណួរបើចំពោះលោកសជរាវ ក្នុងពេលនេះថា ៖

១-គាត់ថាបានទាមទារដីឡូត៍ពីរដ្ឋ តើទាមទាររបៀបណា ?

២-ដីគាត់មានប៉ុន្មានឡូត៍ លេខប៉ុន្មាន ?

៣-សូមបង្ហាញថាខ្លួនបានដីដោយមិនបានបង់លុយ ?

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់លោកសជរាវ តបថាៈដីខ្លួនមានពីរប្លង់ គេដេញបានគេមិនយក ក៏ប្រគល់ឲ្យខ្លួនវិញ ។ ឯទំហំដីខ្លួនមិនដឹងទេ ខ្លួនដឹងផ្ទៃក្រឡាទូទៅ ចំពោះតម្លៃដើមចោទថាទិញដីនេះ៦០០០ ដុល្លារអាមេរិក តែដីនេះមានតម្លៃពិតប្រាកដតែ១៨០០ដុល្លារអាមេរិកទេ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក............. បានបន្ថែមទៀតថាៈសជរាវ ថាដីខ្លួនមានពីរប្លង់ មួយប្លង់គេបោះបង់ចោល ហើយឲ្យគាត់វិញ ប៉ុន្តែដីនេះ នួន ស្រ៊ុម បានទទួលស្គាល់ថា ជាដីរបស់ទវថទេ តម្លៃមានបញ្ជាក់ក្នុងសំណុំរឿងស្រាប់ សាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចមិនបានត្រឹមត្រូវទេ ដីនេះទវថបានទិញពីអាជ្ញាធរដែលប្រកាសលក់ដេញថ្លៃត្រឹមត្រូវ បង់លុយជូនរដ្ឋ ពេលវាស់វែងធ្វើប្លង់ អ្នកមានព្រំប្រទល់ផ្តិតមេដៃឲ្យទៀត ម្តេចចុងចម្លើយមិនតវ៉ា រហូតកូនក្តីខ្លួនមានប្លង់កម្មសិទ្ធិឯកសារមានហើយ អាជ្ញាធរស្រុកបញ្ជាក់ហើយ ពេលដេញថ្លៃទិញដីនេះគ្មានផ្ទះ គ្មានរបងទេ ចុងចម្លើយបំពានពេលកូនក្តីខ្លួនទិញដីបាន ។ខ្លួនសូមឲ្យព្រះរាជអាជ្ញាជួយប្តឹងការពារផលប្រយោជន៍ ព្រោះដីនេះទវថបានទិញពីរដ្ឋ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក............. ជាមេធាវីថៃណាយក្តីឲ្យចុងចម្លើយបានលើកឡើងថាៈដីនេះកូនក្តីខ្លួនបានរស់នៅកាន់កាប់ពីឆ្នាំ១៩៧៩មក ជាដីកំណើតខ្លួនផង ការរស់នៅរបស់ចុងចម្លើយ ស្របតាមច្បាប់ភូមិបាល និងអនុក្រឹត្យលេខ២៥អនក្រ ហេតុដូច្នេះ បើចង់ឲ្យចុងចម្លើយចេញ លុះណាមានការដោះដូរ និងឯកភាពពីចុងចម្លើយ ។ខ្លួនយល់ថា សាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចត្រឹមត្រូវហើយ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយគូភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីគូភាគី

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៤៨ ចុះថ្ងៃទី១៧-១១-២០០៣ របស់លោកទវថធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថាការលើកឡើងក្នុងសារណាចុះថ្ងៃទី១៥-០២-០៤ របស់ដើមចោទថា ដីទំនាស់នេះស្ថិតនៅក្នុងគំរោងសាងសង់ផ្សារ ចំណតរថយន្ត និងផ្ទះល្វែងតាំងពីឆ្នាំ១៩៨៤-១៩៨៧ ហើយចាប់ផ្តើមអនុវត្តនៅឆ្នាំ១៩៩២ ដោយលោកបានដេញថ្លៃទិញពីទីរួមខេត្តដោយមានការយល់ព្រមពីគណៈអចិន្ត្រៃយ៍ខេត្តតាកែវនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះ ដីទំនាស់នេះចុង ចម្លើយបានកាន់កាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ មកម្យ៉ាងទៀត ក្នុងពេលដែលអាជ្ញាធរធ្វើការដេញថ្លៃលក់ដី ដីទំនាស់នេះគឺឋិតនៅក្រោមអនុភាពនៃអនុក្រឹត្យ ២៥អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២២-០៤-១៩៨៩ និងសេចក្តី ណែនាំលេខ០៣ ចុះថ្ងៃទី០៣-០៦-១៩៨៩ របស់ទីស្តីការដ្ឋមន្ត្រីរួចទៅហើយ ដូច្នេះអាជ្ញាធរខេត្ត មិនអាចរិបអូសយកដីនេះដោយពុំបានផ្តល់សំណួកចិត្តសមស្របឱ្យចុងចម្លើយឡើយ ។ ចុងចម្លើយមាន សិទ្ធិលើដីទំនាស់នេះ តាមមាត្រា៦២និង៧៤ នៃច្បាប់ភូមិបាលហើយ ។ រីឯការទិញលក់រវាង ដើមចោទ និងអាជ្ញាធរទីរួមខេត្ត ត្រូវទុកជាមោឃៈតាមមាត្រា៣៥ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ៣៨គ្រច ចុះថ្ងៃទី២៨-១០-១៩៨៨ និងតាមមាត្រា១៨០ នៃច្បាប់ភូមិបាលចាស់ ។

- យល់ឃើញថាលោកស៊ូ ភិរិន អភិបាលខេត្ត ក៏ទទួលស្គាល់ការកាន់កាប់របស់ចុងចម្លើយតាមរយៈលិខិតលេខ៣៦ របក ចុះថ្ងៃទី២៤-១២-១៩៩៧ ដែរ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៨-១០-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ។

ហេតុដូច្នោះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខតួក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៤៨ ចុះថ្ងៃទី១៧ខែវិច្ឆិកាឆ្នាំ២០០៣ របស់លោកគួច វណ្ណថា ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៩២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលដើមចោទ បានបង់ទុកនៅតុលាការកំពូលចំនួន១៩.០០០៛ គឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀលសម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ។

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប១៩.០០០រៀល

បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់តុលាការសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

៤-សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ ។